

Country /City SPAIN- A CORUÑA
University / School UNIVERSITY OF CORUNNA- TECHNICAL SCHOOL OF ARCHITECTURE- Landscape Degree

Academic year 2021-2022

Title of the project Geomorphological rehabilitation of the Brañas de Sada

TECHNICAL DOSSIER

Title of the project	Geomorphological rehabilitation of the Brañas de Sada
Authors	Isaac Díaz Marentes
Title of the course	Final Project Landscape Degree
Academic year	2021-2022
Teaching Staff	Tutors Enrique Seoane Prado- Manuel Torres Lavandeira Coordinator Cristina García Fonta
Department / Section / Program of belongingLandscape.Degree	
University / School	University of Corunna - School of Architecture ETSAC

Written statement, short description of the project in English, no more than 250 words

This project intends to give a solution to the floods in the area of Sada and more of the its edges, but does not finalize here the process. Far to want "design with the nature", leaves this labor to the brañas of Sada. But, this project, of a way intended, wants to confuse the investigation and the proposal how practically the two faces of a same coin. It is important to know what it needs to be done in the territory, how the fact to accept the notion to lose part, gave dominance and not controlling totally any variable. In other words, the decisions that can take the humidal of Sada in absence of pressures no know of exact form, and not to owe to force them, to be of a form or of another. In this context, be landscape architect is to yielded the control of the parameters it the one who knows to did better that we.

For further information

Máster d'Arquitectura del Paisatge - UPC

Contact via email at: master.paisatge.comunicacio@gmail.com biennal. paisatge@upc. edu Máster d'Arquitectura del Paisatge - UPC

Sede ETSAB - Universitat Politècnica de Catalunya

Calle Jordi Girona, 15. Edifcio Omega 1-3 08034 Barcelona - Spain

COAC - Colegi oficial d'Arquitectes de Catalunya

Carrer Arcs, 1-3 08002 Barcelona - Spain 12th International Biennal Landscape Barcelona

Barcelona

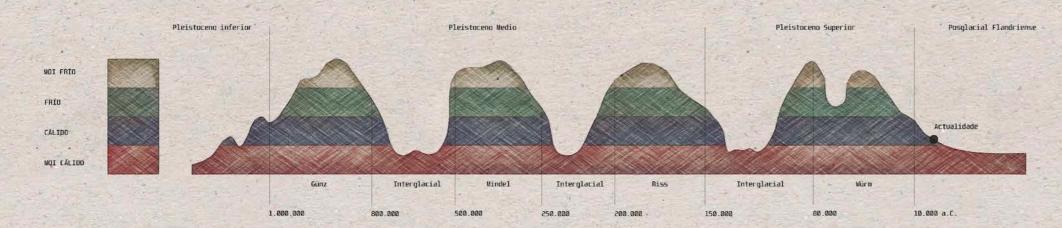
November 2023

SCHOOL PRIZE

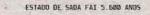

REHABILIACIÓN XEOMORFOLÓXICA DAS BRAÑAS DE SADA

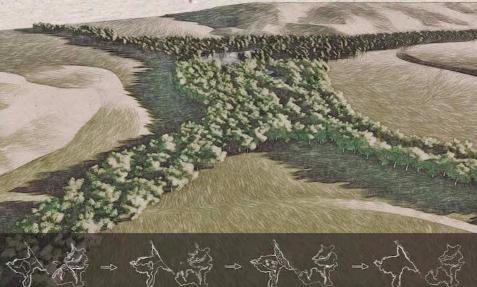
Isaac Diaz Marentes - GP* - 2022

ESTADO DE SADA FAI 15.000 ANOS

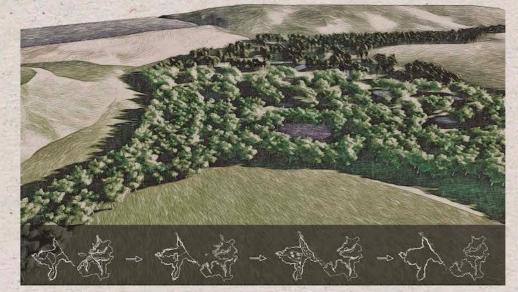

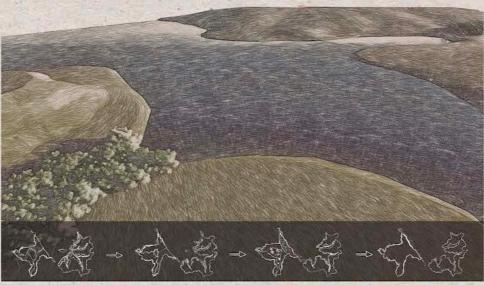

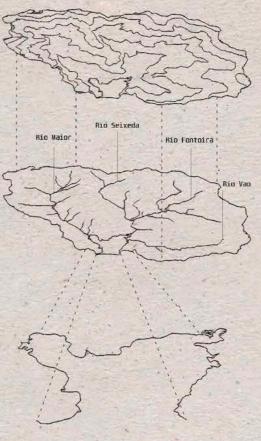
ESTADO DE SADA FAI 3.000 ANOS

SEGUINTE SUBIDA DO NIVEL DO MAR ATA COTA 3 m

CONCA HIDROGRÁFICA SUP 2.474 Ha

-PARTE BAIXA E HUMIDAL. SUP 43,8 Ha

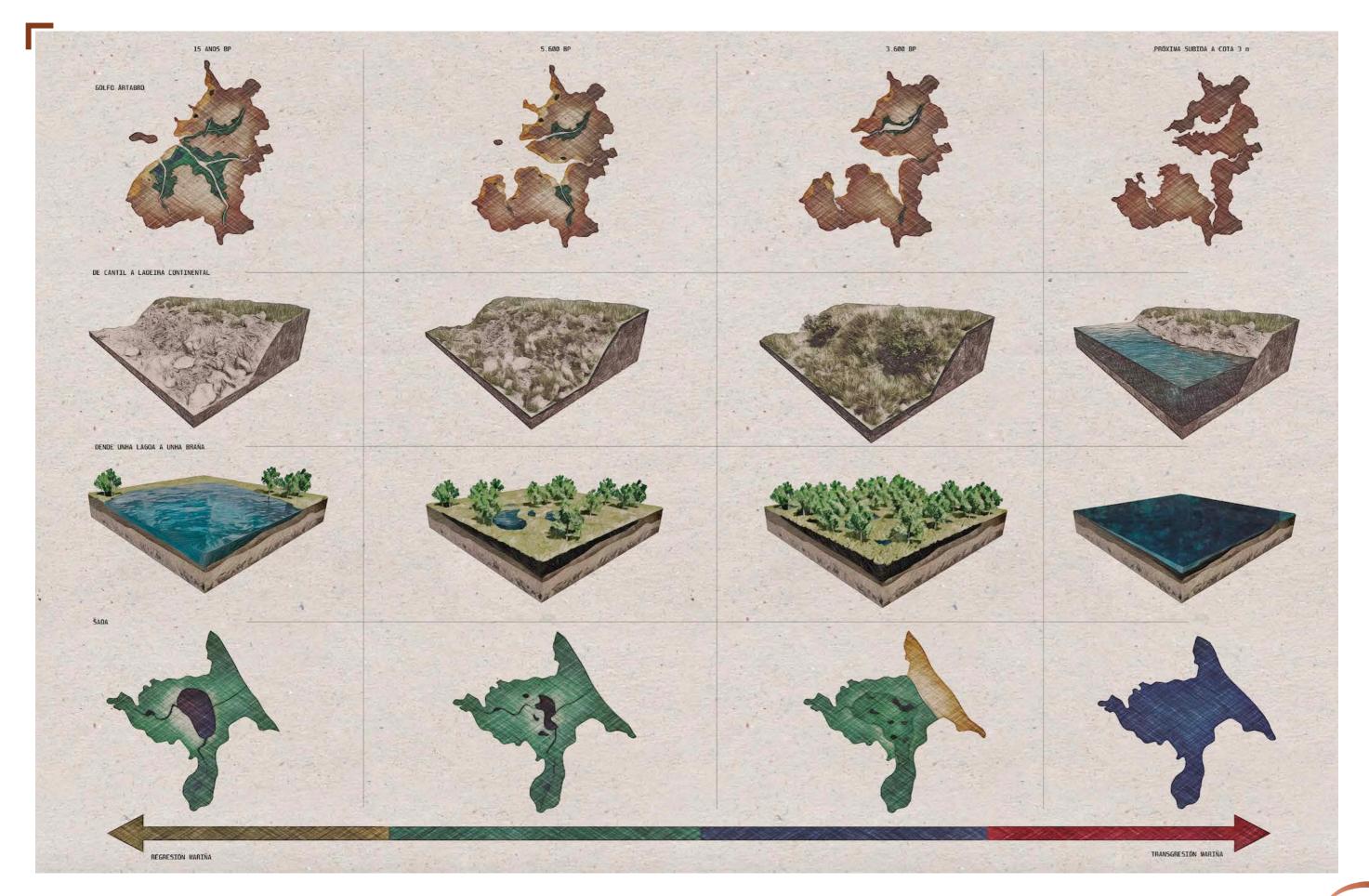
O desafio principal á hora de elaborar un proxecto en Sada ten que ver, principalmente, co enigma da súa natureza fluvial. Aínda que as brañas de Sada coñecense como un humidal artificial resultante dunha explotación barreira, realmente esta afirmación está lonxe de ser real.

A orixe e o humidal de Sada están ligados directamente à dinámica glaciocustática, é dicir, ás subidas e baixadas do nivel do mar en periodos quentes e frios.

Se ata fai dous millóns de anos o planeta experimentaba unha alternancia de periodos cálidos e frios duradeiros e estables, será a partires do comezo do Cuaternario (2.000.000 BP) cando esta estabilidade rómpase por completo. Neste contexto no que nos atopanos hoxe, o planeta viviu nos últimos dos millóns de anos varios periodos glaciais intercalados con outros quentes denominados interglaciais. Así pois, e tendo en conta que o xeo dos polos arrefriouse e derretiuse moitas veces durante o cuaternario, a subida e baixada do nivel do mar foi constante e repetida.

O Golfo Ártabro -que realmente son os vales fluviais inundados dos rios Mero, Mandeo-Mendo, Eume e Grande de Xubia- foi inundado e deixado en seco ata un total de 40 veces durante o Cuaternario, sendo as rías que vemos agora, o resultado da última transgresión marina, denominada como interglacial Flandriense. Os procesos de transgresión mariña e regresión mariña no caso de Sada son fundamentais para entender que o humidal das brañas formouse en ausencia de augas marinas.

Fai 15.000 anos, o nivel do mar estaba mais de 100 metros por embaixo do actual, e a rede hidrica de Sada acumulaba as súas augas na parte baixa da conca hidrográfica, formando unha lagoa. Esta lagoa foise colmatando cos aportes sedimentarios fluviais ata que colmatouse case por completo, pasando de ser dunha lagoa a unha braña. Xa neste momento, o nivel do mar rái 3.600 anos xa acadara a vila de Sada, pechando a parte baixa e as augas pernanecian detrás da barreira dunar, sen desembocar no mar, como o caso da lagoa de boniños. O humidal das brañas é, de f

Cándaca

Brañas

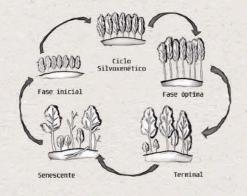
Orenaxe agricola das brañas

Área brañas, 1891 (40,49 Ha)

Area brañas, 1957 (38,89 Ha)

Fase de exclusión de fustes

A maiores de todo o volume que ocupan os recheos antrópicos das pistas deportivas, así como os recheos nos bordos, é realmente a canalización do río Maior a que está a provocar as inundacións no casco urbano. Isto sucede polo funcionamento de caudais respecto da canle. No caso das brañas, ante un período de enchente a meirande parte das augas quédanse está ticas na zona do humidal, polo que o caudal nese momento é 0. Sen embargo, a recollida das augas das brañas unha canle líneal supón un aumento da velocidade e polo tanto un aumento dos caudais. A canalización do río Maior transformou, polo tanto, as augas dun sistema hidrico estático, nunha canle a maior velocidade. Esta canle construtiva supón unha mala interpretación do que son as brañas de Sada, dado que estanse drenando cará ao mar as augas dun humidal que deberían permanecer detrás da barreira dunar pola súa orixe endorreira, do meson modo que as augas da lagoa de Uoniños -ainda que nun proceso moito máis primario- non desembocan no mar, senón que saen do sistema mediante infiltración e máis evapotranspiración. Así pois, no momento no que se trasladan as augas das brañas, trasladase tamén a área de inundación ao casco urbano. É, polo tanto, un problema de entendemento respecto de como funcionan unhas brañas. O humidal, de xeito natural, necesita as augas das enchentes en volumes principalmente estáticos nun contexto de diminución de enerxía cinética por ausencia de pendente Porén, drenar as augas cara ao mar mediante unha canle supón, -ademais de privarile as brañas das augas das enchentes—, no momento na probabilidade de inundación no casco urbano. Neste contexto, o proxecto aborda a cuestión crave de devolver a desembocadura do río Maior de novo ás brañas. Facer que as augas das enchentes poidan esparcirse pola área orixinal do humidal. Para iso, é necesario eliminar o trano canalizado do río Maior, retirar os recheos antrópicos dos equipamentos deportivos e crear un paso elevado para que poidan discorrer as augas por embaixo da estrada sola estantiva

